

[Eva Møller]

Det konservative folkeparti er helt enig med ministeren i de intentioner, der ligger i det foreliggende lovforslag, og vi er også glade for, at det arbejde, som kristeligt folkeparti i samlingen 1980-81 påbegyndte med at demokratisere valgene, hermed kan føres til en afslutning, som vi tilsyneladende kan blive enige om i et meget bredt udsnit af folketingets partier.

Vi er også glade for det arbejde, der er udført, og den beretning, vi har set fra det udvalg, hvor de høringsberettigede parter har været; jeg synes, det alt sammen tegner vældig udmærket. Vi finder, at det er en rimelig og en rigtig tanke, at menighedsrådene har indflydelse på, hvem der skal være deres sognepræst. Domprovsten er som bekendt sognepræst for domsognet, og derfor må det være rimeligt, at domsognets menighedsråd har en indflydelse på, hvem der skal være domprovst.

Tilsvarende finder vi det rigtigt og rimeligt, at repræsentanter for et provstis menighedsråd ligesom præsterne i både valgmenigheder og sognemenigheder i provstiet skal have indflydelse på, hvem der skal være provst i det pågældende provsti.

Vi kunne stadig væk godt have ønsket, at en række af bestemmelserne var en lille smule klarere udformet, men vi finder, det næppe vil være muligt på nuværende tidspunkt. Det er stadig således, at der er 2 eller 3 parter, der er berettigede til at indstille til ministeren, og ministeren er ikke bundet til at følge denne indstilling, hvis der ikke er enighed. Det vil sige, at ministeren, hvis der er uenighed, frit kan vælge, hvem der skal være provst eller domprovst. Vi kunne godt have ønsket, at man lidt klarere bandt ministeren til at vælge mellem de indstillede personer, men vi går ud fra, at vi får en drøftelse af dette i udvalget, og at vi kan få begrundelsen for, at ministeren stadig i en række tilfælde kan være frit stillet.

Men med disse bemærkninger vil vi gerne sige, at vi er glade for intentionerne og for den demokratisering af valgene, der hermed gennemføres.

Brøndsted (V):

Jeg er glad for, at ministeren fulgte vores ønske sidste år om for det første at få et udvalgsarbejde angående den metode, vi i dag

har til udpegning af såvel domprovster som provster. Jeg må nok sige, at udvalget ikke har været præget af at have de helt store, flyvske visioner om, at vi nu skulle have demokrati i den danske folkekirke. Jeg vil endda sætte et spørgsmålstegn ved, om vi kan sige, at det er en egentlig demokratiseringstendens, der ligger i de forslag, der er kommet fra udvalgets side, og dermed altså også – da det er det mest vidtgående af udvalgets forslag, ministeren mest har fulgt – om det er, hvad jeg forstår ved demokratiske valg. For nok er vi kommet dertil, at domsognets menighedsråd efter forslaget får mulighed for at få en indflydelse på, hvem der kan blive deres sognepræst, men længere er vi jo heller ikke. Man kan vælge tre ud, og så skal man prioritere dem i den ønskede rækkefølge. Det er da selvfølgelig én ting, at man får lejlighed til at tale med de mennesker, der søger embedet, og dermed få en fornemmelse af, hvilke muligheder der foreligger.

Den anden instans i domprovstudnævnelsen er jo for så vidt ikke noget nyt, for det har jo næsten hele tiden været sådan, at biskoppen har fået ansøgningerne og har haft lejlighed til at indstille til ministerens udnævnelse.

Jeg havde meget hellere set, at vi kunne have fået et valg af denne domprovst på en helt anden måde, for nok er det vigtigt, at han er sognepræst for domsognet, og nok er det vigtigt, at han er biskoppens souschef, men han er jo mere end det, han er jo også provsternes mand. Han er jo i høj grad den, der vil få kontakt ud til hele sit arbejdsområde som provst, og derfor er det et spørgsmål, om man ikke skulle have endnu nogle instanser ind i det, og jeg vil allerede her nævne, at jeg synes, vi skulle prøve, om vi kunne finde frem til en ordning, hvorefter det foregik ved et valg, der faktisk ligner det, vi har, når vi har bispevalg inden for det område, der er påvirket af det.

Når jeg mener det, er det, fordi domprovsten jo ikke alene er den, der er sognepræst, og den, der er med i stiftsarbejdet, men det er også meget ofte sådan, at en domprovst er ansøger til et bispeembede et eller andet sted på et senere tidspunkt, og derfor ville det være naturligt, om der var knyttet en egentlig demokratisk valgproces til det.

Det andet er selve udnævnelsen af provsterne. Der har vi jo så de tre indstillende